

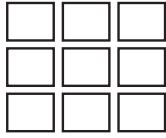
Llum d'Oli

PORRERES

sa sitra
ESCOLETA MUNICIPAL PORRERES

MRTinformàtica

Venda d'ordinadors

consumibles:

tintes d'impresora

papers fotogràfics

connectors - programes

components i recanvis

Servei i suport tècnic

Reparam i configuram

el teu ordinador

Renting i manteniment informàtic

per a empreses

C/ Sant Roc, 32 - Tel. 971 168 478

info@mrtinformatica.com

www.mrtinformatica.com

Germans Leiva

Pare Bartomeu Pou, 2
07003

PALMA DE MALLORCA

Tel. 971 75 10 28

Fax: 971 75 05 67

Antonio Marqués, 2
07003

PALMA DE MALLORCA

Tel. 971 76 34 92

Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

ESTANC

**CA NA
JAUME**

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES

MAN'S

L'Almoina, 30
Tif. 971 16 84 56
Porreres · Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

100%

**DESIGNAL
DESIGNIT**

Sebastià Vidal Mas

Foto Vidal - Porreres

Avinguda Bisbe Campins, 22

Telf. 971 64 73 20

FERRERIA

Pau Juan Casas Julià

"Antic Taller Can Batxà"

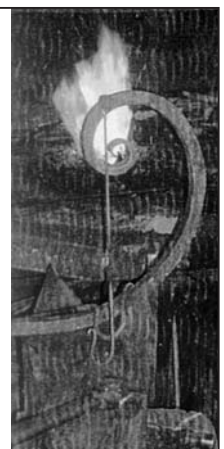
**TOT TIPUS DE FEINA
I ARTESANIA EN FERRO**

C/. Pare Molina, 9 - baixos
07260 PORRERES

Tel. 971 166 645 - Mòb. 636 610 211

e-mail; ferreriapaucasas@wanadoo.es

www.ferreriapaucasas.com

Llum d'Oli

Octubre de 2010 - Núm. 123

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres

Carrer Magos

Tel/Fax 971 16 86 21

Adreça electrònica:

agrupacioculturalporreres@gmail.com

Col·laboradors/es:

Germanes Barceló-Crespí

Maria Barceló i Crespí

Joan Barceló *Fusteret*

Joan Miralles Plantalamor

Joana Mora Cerdà

Catalina Nadal

Àngel Reigadas Ramon

Jaume Rosselló Cerdà

Maria Antònia Rigo

Josep Maria Sastre

Cristina Sorell Adrover

Damià Tomàs Cerdà

PIMECO

La foto de la portada:

Escoleta Municipal Sa Sitra

Foto: Cesca Roig

Contraportada:

Foto Simó Tortella

Sant Roc 2010

Fotos:

Joana Mora

M. Antònia Rigo

Catalina Nadal

Cesca Roig

Tòfol Noguera

Simó Tortella

Imprimeix

Gràfiques LLOPIS, S.A.

Tel. 971 58 04 89

e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

Els articles publicats reflecteixen únicament l'opinió dels seus autors.

QUIN DUET! DÉU ENS ALLIBERI!!!

No podem deixar de comentar-ho i en veu alta! ja que el tema va directament lligat a la nostra existència com a revista. Es tracta de les darreres declaracions dels dirigents actuals del Partit Popular quan parlen sobre temes de llengua i de futur si a les properes eleccions autonòmiques o generals arriben al poder.

Fa temps ja que el Partit Popular guarda en el seu si un sector ideològic que s'acosta molt (per no dir que és idèntic) a les essències més totalitàries pròpies de l'antic règim franquista. Aquella màxima imperialista d'*Una, grande y libre*, que eliminava tota possibilitat de discrepància o opinió diferent, ignorant de tota opinió lògica científica, lògica o ètica avalades per tesis distintes, torna de les mans de les opinions i declaracions de personatges com Carlos Delgado o l'actual president del PP, José Ramón Bauzá (noms i llinatges, així!). Sentir parlar aquest duet (amb un so sostingut per altres prohoms igualment il·lustres de la plana popular) quan comenten coses sobre la nostra llengua catalana i que faran quan tenguin el poder és per posar-se a tremolar.

Ignorants de tota base científica i volgudament sectaris, no dubten a marcar diferències entre els parlants i entre les llengües, associant drets, deures, qualificatius, privilegis o pecats originals, segons si els ciutadans tenen una llengua o altra com a llengua primera. Per a uns, els ciutadans que usen la llengua castellana, cap problema. Saben que tenen i tendran al darrere tots els avals (polítics, legals, de prestigi) que vénen tant de l'estat, com de les mateixes institucions autonòmiques, per seguir usant la seva llengua on i quan vulguin; mentre que els "pobrets indígenes" que hem tengut la "mala sort" de néixer vinculats a la llengua catalana, no tenim –no tendrem- la sort (si ells tornen al poder) de poder tenir una llengua normalitzada, amb nom generalitzat, amb normativa que pugui ser assumida per tothom, amb un ús generalitzat que la faci indispensable, amb el suposat privilegi de poder ser usada sempre i en tot lloc en el propi territori lingüístic. No. A tot això, sembla ser que no hi tendrem dret. Els pocs guanys aconseguits, els pocs avenços, en matèria de drets lingüístics, perillèn d'allò més si canvien les coses a les properes eleccions.

Demandar als actuals dirigents populars, però sobretot a les seves bases que tenen el català illenc com a llengua habitual, que hi posin seny i esperit lingüístic democràtic és allò que voldríem veure. Que així sia!

ITINERARI URBANÍSTIC I MONUMENTAL PER CIUTAT

Com ja és habitual l'Agrupació Cultural cada any organitza un recorregut per algun indret de Ciutat per tal d'observar sobre el terreny aspectes d'interès urbanístic, històric i monumental.

Enguany, el recorregut, que va ser dirigit i explicat per Maria Barceló Crespí, va discórrer per bona part de l'antiga circumscripció de la parròquia de Santa Creu i, sobretot, per la zona de tradició marinera.

Així, els assistents pogueren passejar pel carrer de la Mar, la plaça de les Drassanes i pel barri del puig de Sant Pere a més d'admirar la llotja de mar i el consolat de mar, entre molts altres indrets. Aquesta passejada va tenir lloc el dissabte dia 22 de maig.

SOPAR DE CLOENDA DEL CICLE DE LLIÇONS 2010

El dissabte dia 25 de juny la clastra del santuari de Montsió acollí un any més el sopar que tanca el cicle de lliçons.

Els assistents pogueren gaudir d'un bon sopar a la fresca i al mateix temps d'una intervenció musical. La nota divertida, sens dubte, és la rifa que any rere anys fa passar una estona divertida encara que la sort no acompanyi.

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

**Llorenç
Cerdà
Mora**

VENDA DE BOLETS

Camí de na Bosca, s/n
Tel. 971 647 911
Fax 971 166 555
Mòbils: 619 037 245/6

PORRERES

Venda de Bolets

**RESTAURACIÓ
DE MOBLES**

c/ cerdà, núm. 105
tel. 971 168 072

07260 porreres
mòbil 687 559 600

PROPERES ACTIVITATS

Octubre	Novembre	Desembre
<p>Dia 30 Recorregut amb bicicleta pel terme. Concentració a les 16.00 hores a davant s'Escorxador.</p>	<p>Dia 20 <i>La etnopoètica de la figa i la figuera.</i> A càrrec de Miquel Sbert. A les 20.30 h al local social.</p>	<p>Dia 11 Matemàtiques <i>alla romantica.</i> Com sonen les funcions matemàtiques als preludis de Chopin. A càrrec de Pep Lluís Pol. A l'Auditori de Porreres.</p>
<p>Dia 31 Sa Fira. Projectió de diapositives del GEP. A les 19.00 hores al local social.</p>		

ALTRES ACTES QUE PODEN SER DEL VOSTRE INTERÈS

Dies 19 i 20 de novembre CONGRÉS DE PREMSA FORANA organitzat per l'Associació de Premsa Forana de Mallorca . A l'auditori Municipal de Porreres.

Dia 27 de novembre, Concert de Santa Cecília de la Filharmònica.

Dia 17 de desembre NIT DE LA CULTURA que organitza l'OCB, enguany a Artà.

LLG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)

Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250

Telef. i Fax 971 16 84 66

> Tramitau les ajudes per a la dependència als serveis socials del vostre ajuntament

La Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració del Govern de les Illes Balears ha incorporat als ajuntaments 47 treballadors socials per fer més propera la gestió de la dependència. Ara ja podeu fer tots els tràmits de la Llei de la dependència i informar-vos-en als serveis socials del vostre ajuntament.

Així de fàcil, sense haver de sortir del vostre municipi.

> Ara, més a prop teu.

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració

Sempre endavant

30 de maig: de Sóller a Deià

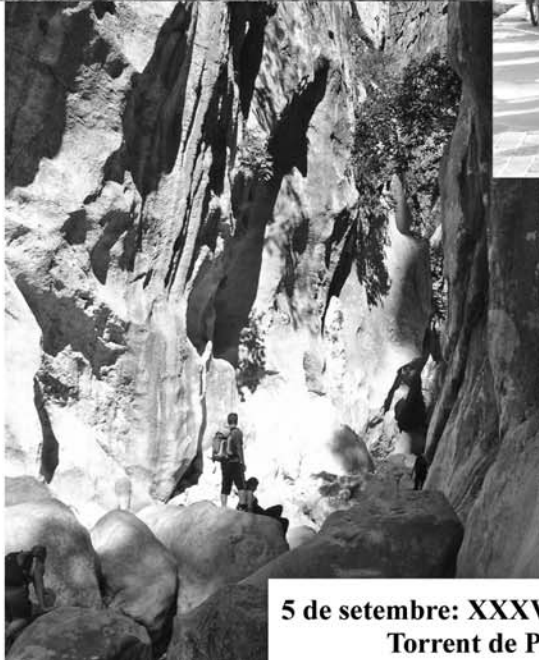
ACTIVITATS GEPERUDES

24-25 de juliol: Lluna plena al Tomir

**11 d'agost:
Festes de Sant Roc**

**5 de setembre: XXXVI descens del
Torrent de Pareis**

SOPAR SOLIDARI DE L'ASSOCIACIÓ CONTRA EL CÀNCER

Junta Local de Porreres de l'Associació Contra el Càncer

Imatge del sopar anual a Monti-sion. Juliol 2010.

Imatge del sopar solidari de Sant Roc 2010.

El passat divendres 23 de Juliol, unes **230 persones** assistiren al tradicional sopar que la Junta Local de Porreres de l'Associació Espanyola contra el Càncer (AECC) va realitzar a la clastra de Monti-sion per tal de recaptar fons i poder continuar lluitant contra la malaltia.

Al final del sopar es realitzà el sorteig dels obsequis cedits pels prop de **200 col·laboradors**. En total es sortejaren més de **550 obsequis** entre tots els assistents.

Apart d'aquest acte, aquest any la mateixa Junta s'encarregà de l'organització del sopar solidari de Sant Roc. Aquest tingué lloc al Parc de n'Hereveta i hi assistiren unes **600 persones**. Una vegada acabat el sopar, el bingo i el ball de saló animaren la vetllada.

7500 € són els doblers que s'han aconseguit amb la realització d'aquests dos actes. Actes com aquests ajuden a

que l'AECC pugui dur a terme els seus objectius (la col·laboració en la investigació oncològica, les campanyes de detecció precoç del càncer, de divulgació i d'educació sobre la malaltia, ...). Un exemple d'aquest tipus de campanyes el tinguérem al nostre poble just abans de començar l'estiu, on gràcies a l'AECC es dugué a terme una xerrada sobre "el càncer de pell i les mesures preventives". La ponent explicà entre d'altres les causes d'aquest tipus de càncer, ens ensenyà a fer-nos una autoexploració per tal de detectar-lo, així com les mesures preventives a tenir en compte a l'hora d'esposar-nos al sol. Finalment, des d'aquí volem aprofitar per donar les gràcies a totes les persones que ho han fet possible: organitzadors, col·laboradors, assistents al sopar . . .

Moltes gràcies a tots.

Bàrbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER
FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de N'AMENQUAL, 10 - Telèfon i Fax 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

FIRA D'OPORTUNITATS A PORRERES

El passat 19 de setembre es celebrà a Porreres la Fira d'oportunitats organitzada per l'Associació de Comerciants de Porreres adherida a Pimeco.

La fira va tenir lloc a la Plaça de la Vila entre les 9:30h

i les 15.00h i va comptar amb una gran afluència de visitants.

Els comerciants oferiren a preu d'oportunitats gènere de temporada.

S'estanc

vell

Cafè - Restaurant

Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

**PAPERERIA
ALMOINA**

Llibreria
Fotocòpies
Objectes de regal

C/. Almoina, 10
Tel. 971 16 80 19

i ara, Solarium

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX

PERRUQUERIA	ESTÈTICA
extensions	depilacions
tallats de moda	neteja cutis
tints	decoració d'ungles
banyes de color	tint de pestanyes
tota casta de metxes	moldejats de pestanyes
moldejats	massatges
desarissat	manicures
recollits	pedicures
núvies	maquillatges
comunions	
etc...	

**obert de dimarts a divendres de
9 a 12 i de 15 a 20 h
dissabte tot el dia**

C/ Passaratx, 114
Tel. 971 166 646 - PORRERES

Centre de Salut

Dia 17 de maig es va posar la primera pedra del futur centre de salut que s'ubicarà al carrer d'en Cerdà just al costat de l'auditori municipal.

Tast d'albercoc

Dia 27 de juny es va celebrar el X tast de confitura d'albercoc, la VIII Mostra de plats fet amb albercocs i el II Tast de gelat també fet amb albercoc.

Enguany hi va assistir una convidada especial, na Paquita Tomàs.

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

MAIG 2010

Dia 2	7,10	litres/m ²
Dia 3	26,40	litres/m ²
Dia 4	0,90	litres/m ²
Dia 14	3,30	litres/m ²
Total	37,70	litres/m ²

JUNY

Dia 14	7,40	litres/m ²
Dia 15	3,50	litres/m ²
Total	10,90	litres/m ²

JULIOL

Dia 26	2,10	litres/m ²
Total	2,10	litres/m ²

AGOST

Dia 13	14,00	litres/m ²
Dia 19	0,80	litres/m ²
Total	2,20	litres/m ²

SETEMBRE

Dia 17	0,80	litres/m ²
Dia 18	3,00	litres/m ²
Dia 20	5,60	litres/m ²
Dia 23	41,20	litres/m ²
Dia 24	1,00	litres/m ²
Dia 25	0,70	litres/m ²
Total	52,30	litres/m ²

Carrer Agustí Font i Hospital

A la fi l'Ajuntament de Porreres ha arreglat, provisionalment!! els carrers Agustí Font i carrer Hospital, popularment batiats com els de les *castanyetes*. I ara que passarà? Es tornaran a empedrar dignament?

Protecció civil

A les passades festes de Sant Roc es va presentar un grup de 24 voluntaris que formen el cos de Protecció civil de Porreres. La coordinadora és Esperança Mora.

Dia 29 de juliol, madò Francina Sampol Ballester va celebrar el seu 103 aniversari acompanyada dels seus familiars.

Des d'aquestes pàgines li desitjam molta salut i benestar!

Reedició del llibre *La República a Porreres, un temps oblidat*

Dia 19 de juny es va presentar la reedició del llibre *La República a Porreres, un temps oblidat* de Bartomeu Garí i Simó Tortella.

Nascuts al 70 compleixen 40 anys !!

El passat dia 25 de setembre es va dur a terme una bona bauxa!! organitzada per persones nascudes a l'any 1970. Hem sabut que la festa va començar el matí i durà fins a les tantes de la nit !!

LA HISTÒRIA ROBADA ES VA REPRESENTAR A L'AUDITORI DE PORRERES

Dia 9 d'octubre es va representar a l'auditori municipal de Porreres l'obra *La Història Robada*, dirigida per Joan Gomila i produïda per La Fornal d'Espectacles.

La història robada és un intent de creure en la memòria, un mecanisme positiu al servei de la millora de l'home. En aquesta obra Tomeu Amer, Salvador Miralles, Rosa Nicolau, Francesca Vadell i Antoni Lluís Reyes ens recordaran qui fou aquell batle republicà que, com d'altres, no hauria de caure en oblit.

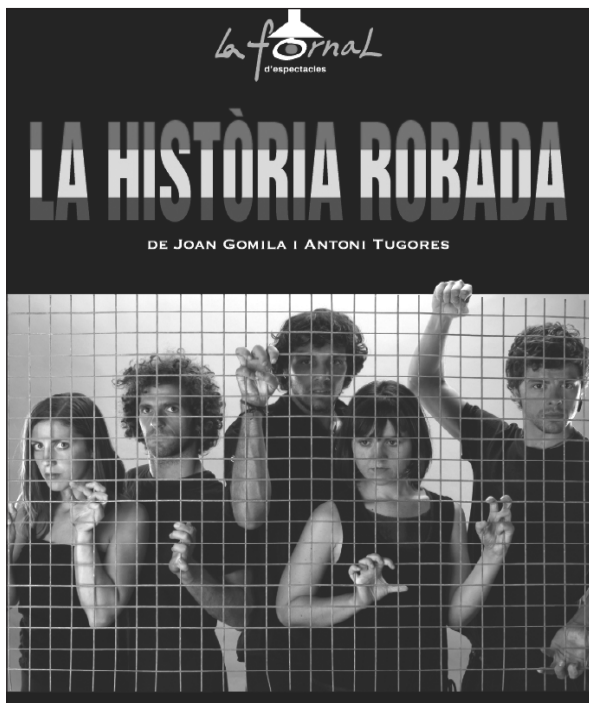
Neix a partir del llibre, que sobre el batle Antoni Amer "GARANYA" de Manacor, va publicar fa uns anys l'historiador Antoni Tugores a partir d'una investigació exhaustiva.

L'espectacle és un viatge que comença el 1890 i acaba el 1936; però el propòsit és parlar des dels dies d'ara i mirar d'entendre qui eren i d'on provenien aquells homes que varen creure en la república i el republicanisme, i que varen pagar tràgicament el seu compromís amb el progrés.

Fer repàs històric no és una cosa senzilla, i encara menys si hom pretén desgranar sobre l'escenari un període tant convuls com fou la **Guerra Civil espanyola**.

La companyia La Fornal posa un vestit escènic al drama d'aquell alçament militar que acabà amb la vida de milers de persones. Entre els assassinats figura el batle republicà de Manacor Antoni Amer, *Garanya*, mort a Son Coletes el 1936 i eix clau de l'obra *La història Robada*.

Vida i mort d'un batle republicà. Antoni Amer. Durant anys, **Tugores** ha revisat com degueren ser aquells anys a Manacor i com fou el destí final del batle Garanya.

Ara bé, és una història que, malgrat sorgir d'un fet local, vol esdevenir univèrsal. "Defugim de qualsevol tic localista i travessam la frontera de la universalitat. És una història que pot interessar a qualsevol persona perquè té prou força per mostrar la naturalesa humana", explica el director de l'obra, Joan Gomila, que ha fet feina colze a colze amb Tugores per adaptar els fets històrics del llibre en un treball de dramaturgia coherent i no només revisionista. El projecte, que a priori pot semblar molt senzill, du al darrere la unificació de tres realitats socials ben dife-

rents: el republicanisme, l'alçament franquista i l'anomenada democràcia d'avui dia. "M'interessava molt parlar dels precedents a la **Guerra Civil, la Primera República**, com eren aquells republicans, què pensaven... perquè el republicanisme ha estat sempre un moviment de progrés lligat a la cultura, no un agent retrògrad com alguns han afirmat. Amb això podem arribar a fer una lectura més acurada de l'any 2010", raona el director. De fet, *La història robada* no pretén només explicar uns fets de fa vuitanta anys, sinó que vol entroncar-los amb l'actualitat. Això sí, ho vol fer a través d'una "interpretació creïble de la història". Així la trama, encarnada només per cinc actors, arranca l'any 2002 quan Laura rep un esborrany de la biografia **d'Antoni Amer** que li transmet el seu pare, historiador. A través d'aquell relat històric s'anirà narrant la història de Manacor des del 1890 fins al 1936.

Fets com la crisi de la fil·loxera, l'emigració illenca cap a les Amèriques, la indústria de la fusta i les perles, l'estraperlo i la I Guerra Mundial són apunts ben importants en el context d'una obra que, segons Gomila, "es vol explicar a la gent jove".

Pujada a Lluç

Dia 11 de setembre una quarentena de persones de Porreres pujaren a Lluç a peu. No hi va haver cap incident. Endavant i força.

AIXÒ TAMBÉ ÉS PORRERES

Tancat finca

Encara que no ho pareixi, això també és Porreres! Un tancat, que sembla més una improvisada plaça de toros que una finca de foravila. Es troba a la carretera Porreres-Felanitx a l'altura del camí de s'Estepa. És vergonyós !!

Carrer Major

Aquesta imatge només és una de les moltes que podem veure al nostre poble. Cotxes aparcats a les dues bandes i que dificulten la bona circulació pels carrer de la vila.

AIXÒ TAMBÉ ÉS PORRERES

Botellot a Porreres

Encara que no ho sembli és un carrer de Porreres un matí després d'un concert d'aquells que no agraden a la majoria de gent que viu a Porreres, sobretot a aquells veïnats que estan més aprop de N'Hereveta.

Molta gent es demana si aquest tipus de concerts (organitzats per gent de fora de Porreres i al marge de les festes de Sant Roc) ens aporten cap guany al poble. El que si està comprovat és que ens deixen molta brutor, una nit sense dormir i algunes destrosses al mobiliari urbà i d'algun particular.

Tapadores de clavegueram

Aquesta imatge parla per ella tota sola. Es tracta d'una tapadora del clavegueram,

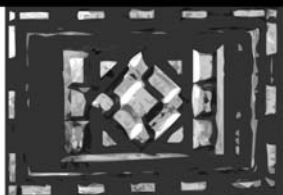
en realitat n'hi ha més d'una !! situada a la ronda de S'Estació. Cada vegada que passa un vehicle per damunt fa un renou que molesta als veïnats d'aquell indret. A qui correspon arreglar aquest problema?

Esboldrecs

És una llàstima que per netejar els camins de foravila, com el camí de S'Estepa, passin aquestes coses. El més trist es que segurament passarà molt de temps abans de que s'aixeca l'esboldrec. Qui l'ha d'arreglar?

Pa d'Or

Taller de Restauració i Conservació

Els nostres serveis: Mobiliari antic, policromia i daurats, datació imatgenèria i retaule, talla de fusta, marqueteria, laca japonesa i pintura decorativa.

Sala, 19 · 07260 Porreres · Mallorca · Tel. 971 16 66 14

e-mail: pador@padorrestauracio.com · www.padorrestauracio.com

BM

ESPORT - SABATES

Ballester Melià

C/. L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

MARE DE DÉU MORTA

Maria Barceló i Crespí

La litúrgia catòlica commemora l'Assumpció de la Mare de Déu dia 15 d'agost. A Mallorca aquesta festa també és coneguda com de la Mare de Déu d'Agost.

D'aquest tema ens han arribat moltes pintures i gravats però sobretot els llits de la Mare de Déu que perduren d'una manera residual atès que en segles anteriors el muntatge era molt més escenogràfic.

A molts indrets de Mallorca queden restes del cerimonial com són les processons que encara avui es poden veure a Valldemossa o la de Santa Maria del Camí.

És important remarcar que a Mallorca, gairebé a totes les esglésies parroquials així com conventual i la Seu es conserva un patrimoni cultural molt ric pel que fa a les Mares de Déu mortes o dormides.

Des del segle XV, almenys, el llit de la Mare de Déu es col·loca enmig del temple, damunt un

Bar Pub

ES FAROLET

L'Almoina, 58 - PORRERES

cadafal esglaonat. La instal·lació pot registrar variants (pal·li, cortinatges, àngels que custodien la Verge...) però no hi sol faltar els tests de bellveure i alfabaguera.

El model iconogràfic de les imatges jacentes de la Mare de Déu, en general, presenta el cos estirat i en repòs, vestit amb túnica, mantell, toca i cingol, la fesomia sorprenentment jove, les parpelles closes, les mans en acció de pregària i gairebé sempre descalça.

A l'església parroquial de Porreres n'hi ha dues. La més coneguda és la que es guarda dins una urna a la part baixa del retaule de la capella de Sant Josep i que s'exposa cada any el dia 15 d'agost. Una segona, durant molts anys ha estat arraconada dins la sagristia.

Precisament aquesta segona durant aquest estiu ha assolit un destacat protagonisme.

La Fundació Amics del Patrimoni, l'ànima de la qual és el galerista Joan Guaita, des de fa un grapat d'anys, organitza unes jornades per tal de difondre aquest patrimoni i cada any una imatge és objecte d'estudi, d'exposició, etc.

Enguany li ha tocat el torn a una Mare de Déu de Porreres que a partir d'ara serà molt coneguda. Es tracta d'una talla mutilada ja que li falten les mans i, potser, sia obra del segle XVII.

Aquesta imatge, durant un any, ha estat restaurada per l'artista grega Euphrosyne Doxiadis, amiga personal de la reina Sofia, que també és l'autora del llit a partir d'una composició de 140 flors de ceràmica en tons verds i blau amb pinzellades daurades i vermelloses, realitzades a partir d'una tècnica grega.

El dimarts dia 10 d'agost, horabaixa de tot, va ser exposada a l'interior de l'església de Sant Gaietà a Ciutat. Més tard, en processó, va ser conduïda pels carrers de Sant Gaietà, de Ca'n Granada i de la Pau fins a Can Weyler on quedà instal·lada a la sala gòtica del casal. Un muntatge de llums ressaltava encara més l'escultura que semblava transportada enmig de la mar Mediterrània. Mentre els assistents contemplaven l'escena el violinista Oluf Dimitris interpretava una peça d'influències bizantines composta per a l'ocasió. Sens dubte, un espectacle preciós.

LA CORAL DE PORRERES

T'agrada la música?

T'agrada la companyia?

Vine a cantar amb nosaltres.

LA VEU NO TÉ EDAT!

Informació:

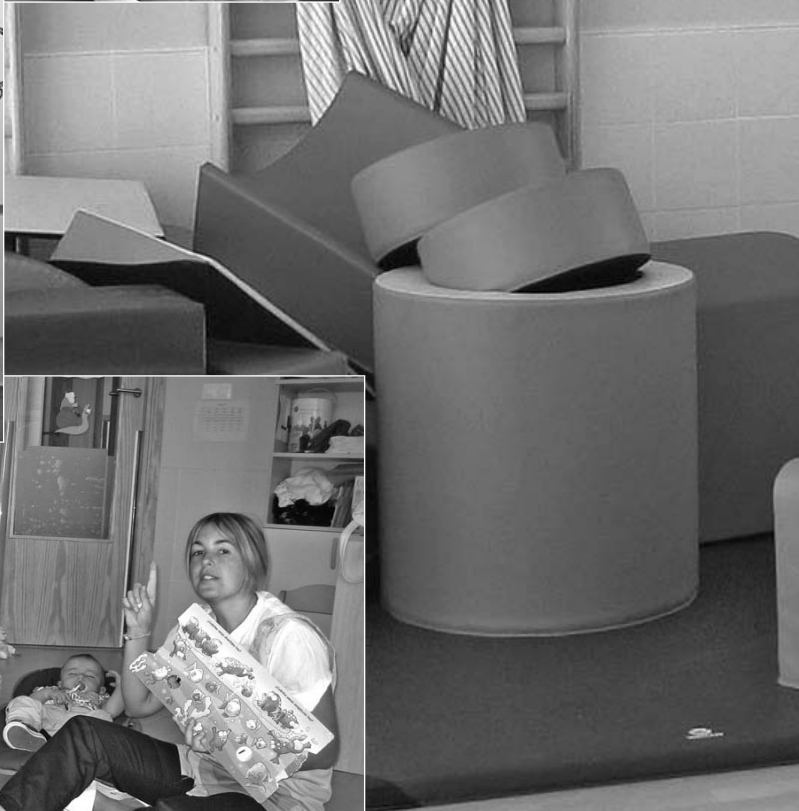
Dagmar Fuss

Tel. 971 16 82 57 - 609 981 963

Joan Barceló Barceló

Tel. 971 16 82 37 - 660 903 501

ELS NOSTRES PETITS JA TENEN ESCOLETA

LES REVISTES DE PREMSA FORANA JA ES PODEN CONSULTAR PER INTERNET

LA REVISTA LLUM D'OLI JA TÉ DIGITALITZAT DE L'1 AL 56 A
[HTTP://IBDIGITAL.UIB.ES](http://IBDIGITAL.UIB.ES)

L'Associació de Premsa Forana de Mallorca, en compliment de les seves finalitats de crear, transmetre i difondre la cultura i els coneixements científics, tècnics i professionals, ha creat, amb la col·laboració i el suport tècnic de la UIB, un dipòsit des del qual es difon en forma oberta (gratuïta) les revistes associades per permetre'n la difusió i posada a disposició a través de la xarxa Internet.

Llum d'Oli i la resta de publicacions de l'APFM tenen una incidència extraordinària en els seus àmbits de difusió i gaudeixen d'una història més que centenària. Els mitjans associats a Premsa Forana viuen avui un procés d'adaptació a les noves tecnologies i de creixement. L'àmplia difusió, la seva gran popularitat i la seva proximitat i accessibilitat fan que siguin mitjans molt llegits, molt tinguts en compte i fins i tot estimats per la població local. El tiratge global real —considerant tots els números que en surten per any— és de més d'1.400.000 exemplars.

Les revistes que han format i actualment formen part de l'APFM han anat dipositant a la seu social els exemplars corresponents a la seva periodicitat. Des de fa trenta anys, s'ha anat acumulant a la seu social de Sant Joan un fons documental impressionant format per

més de cent revistes, entre setmanaris, quinzenals, mensuals, bimestrals i trimestrals, que omplen els prestatges de l'Associació.

Al llarg dels anys el volum i espai que ocupen obliga a fer necessària una preservació digital de les revistes per poder-les consultar i posar-les a l'abast a la xarxa.

Com es pot trobar informació de la col·lecció de revistes que formen l'Associació de Premsa Forana de Mallorca?

Hi ha 5 maneres de trobar informació en aquesta col·lecció:

- Cercar per paraules determinades que apareixen al text complet de cada document, o bé als seus camps descriptius, i fent clic al botó Cerca.
- mostrar documents classificats per Portades.
- mostrar documents classificats per Títol de revista.
- mostrar documents classificats per Municipi.
- mostrar documents classificats per Dates.

De la revista Llum d'Oli podem trobar digitalitzats des del núm 1 (1978) al 56 (1996).

L'Associació de Premsa Forana treballa per poder tenir, ben aviat, tots els exemplars digitalitzats.

Tel. 971 64 74 95 PORRERES

jaume
sastre
soler SL

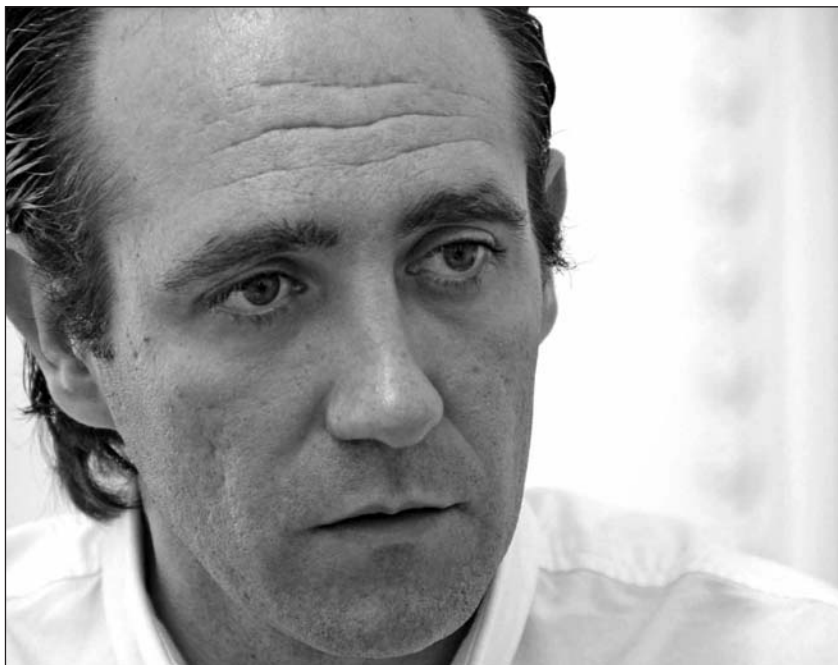
materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

BAUZÁ, L'EXTERMINADOR DEL MALLORQUÍ

Joan Miralles Plantalamor

El candidat Bauzá ha tornat a repetir, per si algú encara era escèptic, que si el Partit Popular guanya les eleccions autonòmiques, derogarà la Llei de Normalització Lingüística. Recordem que aquest projecte d'anorreament lingüístic ja l'havia proposat el senyor Carlos Delgado en diverses ocasions de manera que ni tan sols és una idea original d'en

Bauzá. El més trist però no és la intenció de derogar la Llei sinó la perversitat usada en la defensa d'aquest projecte, precisament la defensa de la llengua pròpia...

Citaré textualment l'entrevista a Ona Mallorca en què ho anunciava a fi que no hi hagi confusions:

Mercè Pinya: Canviarà la Llei de Normalització Lingüística?

Bauzá: L'eliminaré.

MP: Eliminarà la Llei de Normalització Lingüística?.

B: Sí; sí; sí; sense cap dubte.

MP: I per què s'esforça a diferenciar els noms de la llengua que parla cada ciutadà a les Illes Balears?

B: Noltros aquí deim tassó i no got. I perquè noltros deim capell i no deim barret. El que noltros hem après dels nostres padrins, dels nostres pares són una sèrie de paraules absolutament pròpies que determinen sa nostra riquesa cultural i que jo no estic disposat a que, des de fora, des de Catalunya, se'ns imposin. Jo respect totes ses persones i totes ses regions i crec que, igual que noltros respectam, ens han de respectar.

Vaja, que qualsevol que el sentís creuria que la funció de la Llei de Normalització Lingüística és la d'aconseguir que els nins diguin got enlloc de tassó!

floristeria i jardineria

CanMurtó

COMPOSICIONS FLORALS
PER A NOCES, COMUNIONS
I TOT TIPUS DE CELEBRACIONS

C/ Sa Galla, 92 - 07260 PORRERES
Tel. 971 647 053 - Mòvil. 689 689 667
Fax. 971 647 053

sa
porres
music - bar
tel. 971 16 83 10

No és la meua intenció explicar aquesta Llei que resumidament és el marc legal que garanteix l'ús públic de la nostra llengua i que ha permès entre d'altres, que per primera vegada en 300 anys la nostra llengua fos present a les esferes públiques i oficials.

Qui vulgui podrà llegir el seu contingut a l'enllaç següent:

<http://www.uib.es/ca/infosobre/serveis/generals/slg/gd/lex/LEGBAL/LleiNormLingIB1986.pdf>

Permeteu-me, però, per tal d'aclarir dubtes, citar tan sols el que diu l'article 2 respecte les nostres modalitats insulars:

5. Les modalitats insulars de la llengua catalana seran objecte d'estudi i protecció, sense perjudici de la unitat de l'idioma.

Bastant clar no? Hom pot defensar les modalitats pròpies sense haver de derogar aquesta Llei fet que ens du a pensar que la defensa de les modalitats insulars no té res a veure amb aquesta iniciativa, ans el contrari. El senyor Bauzá és juntament amb el senyor Delgado un perill pel mallorquí, que, a ningú quedi cap dubte, volen liquidar i convertir en una llengua folcloritzada a l'estil del provençal francès. Un dialecte de l'occità que, per als qui no el coneguin, és perceptible només a nivell de noms de carrer ja que gràcies a polítiques i debats com els que proposa el senyor Bauzá és a hores d'ara en un desús gairebé absolut.

El bullit mental del senyor Bauzá és tan gran que no ha reparat tan sols en el fet que, tassó i capell, estan accep-

tades per l'Institut d'Estudis Catalans i la Universitat de les Illes Balears qui, si no ho canvia el senyor Bauzá, són les encarregades de la normativització lingüística. Més curiós i representatiu resulta que a la seva plana web, encara que parli de mallorquí enlloc de català usi el "sóc" enlloc del "som" (ambdós també correctes i acceptats) mentre a la resta del text usa l'article salat per donar-se-les de defensor de lo nostro: <http://joseramon-bauza.com/ca/>

S'ha de ser molt pervers per fer aquest discurset pseudoregionalista que no té altre objectiu que aconseguir el contrari del que es predica. O això, o que el senyor Bauzá defensa la derogació d'una Llei que ni tan sols s'ha llegit. Coneixent un poc el seu tarannà i els de la seva corda, sospita que deuen ser ambdues coses. I sí és així, pot un personatge d'aquestes característiques governar-nos i dictar el que serà la política lingüística i/o cultural de les Balears?

Esperem per tant que els militants del Partit Popular que estimen la seva llengua demostrin tenir una mica de sang i dignitat i li aturin els peus. Alguns com el senyor Miquel Munar han demostrat tenir dignitat i han abandonat el partit. Molt bé, però, i la resta? Tan interessats estan en la cadira que aguantaran sentir els desbarats del seu candidat sense immutar-se? Quants més n'ha de dir per plantar-li cara? I quan dic plantar cara vull dir que no basta amb anar-se'n i deixar-li el camí lliure. Parlant en plata, vol dir o bé plantejar una alternativa al si del partit i destronar-lo a ell i al senyor Delgado o bé crear-ne un de nou. La resta, són faves contades.

Publicat al blog d'IBdigital

TOT EL QUE NECESSITES PER PRACTICAR EL TEU ESPORT

Carrer d'en Sala, 7
07260 PORRERES

esportesplai@terra.es
Tel. 971 16 83 13

Autos Veny

Tel: 971 58 15 77
Fax: 971 58 16 15
E-mail: gerencia@autosveny.seat.es

**Concesionario
Autos Veny, S.A.**
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

12 300 1548 - 9426 TMS

EL MAL EN EL MÓN ACTUAL: ENTRE GLOBALITZACIÓ I BANALITZACIÓ

APROXIMACIONS A UNA DEFINICIÓ SOBRE EL MAL DES DE LA TEOLOGIA (1a PART)

Angel Reigadas Ramón

Qualsevol consideració sèria sobre el mal suscita problemes espinosos. Hi ha molts de factors que fan difícil i arriscat un discurs filosòfic, ètic o teològic sobre el mal i el posen sempre de nou en qüestió. El problema del mal crea immediatament molts de reptes, interrogatius, inquietuds, tant a nivell intel·lectual com existencial.

El mal no hauria de ser, però hi és. Aquesta és la paradoxa fonamental. És un problema que s'imposa per ell mateix: l'existència del mal com a tal no té necessitat de ser demostrada. S'imposa per ella mateixa immediatament, en quant que el mal és present de manera atroz i inquietant en la nostra experiència baix de formes molt diverses.

L'home davant el mal experimenta sobretot els seus límits, que contrasten amb les seves intencions i la seva voluntat. No arriba mai a realitzar feliçment el bé, que vol vertaderament, perquè un conjunt d'insuficiències i debilitats li impedeix realitzar allò que hauria de fer i li impedeix assolir la meta que ha reconegut com a justa i vertadera. Sant Pau dóna testimoni d'això a Rm 7,19: *de fet jo no compleixo el bé que vull, sinó el mal que no vull*.

Pau està indicant així que l'home que comet el mal és també víctima del mal. Però el mal en l'època contemporània ha assumit una dimensió nova, que converteix el problema del mal en un problema encara més complexa. En el nostre temps el mal ha adquirit una espècie de bot de qualitat vers el negatiu. **Auschwitz** s'ha convertit en el símbol d'això. Aquesta situació porta amb ella qüestions noves per a la teologia.

La tradició teològica, sobretot de l'escola escolàstica, ha parlat de la presència del mal en el món dis-

tingint tres dimensions:

1. El "*malum physicum*": el mal físic significa el mal que, podríem dir, forma part de la constitució mateixa del món i de la naturalesa humana. Ho podem trobar com a fenomen físic, tempesta, terratrèmol, catàstrofe natural de qualsevol tipus. Es tracta d'una potencia extra-humana o sobrehumana, capaç de destruir l'ambient vital de l'home. Ho trobam en la llei del menjar i devorar una altre vida per poder sobreviure o en les malalties que poden colpejar l'home d'un dia per l'altre.
2. El "*malum metaphysicum*". Experimentam aquesta dimensió del mal a l'intern de la nostra pròpia existència d'on emergeix com a limitació de les nostres possibilitats físiques, com fragilitat, malaltia i mort. És present també en els múltiples disturbis psíquics, que trastornen el nostre equilibri interior i fan més difícil o impossible el creixement harmònic de la vida interior. Aquest mal coincideix amb la contingència, la relativitat i la limitació de l'existència humana i la consciència de les conseqüències que en deriven: la incertesa sobre el sentit de la vida, la desesperació, l'angoixa, sobretot aquella de la mort.
3. El "*malum morale*": és a dir, el mal causat lliurement, conscientment i volgutament per part de l'home. El seu concepte teològic és el de pecat.

Aquestes distincions clàssiques conserven una certa validesa encara avui. Però no arriben a expressar i abraçar tota la complexitat de la realitat contemporània.

És necessari afegir a aquesta distinció tradicional tripartita al manco una altra dimensió que en els nostres temps ha assumit una importància decisiva. De fet, encara més complexe, abismal i desconcertant apareix el mal en el camp intersubjectiu, social i polític. Aquesta quarta dimensió podria ser anomenada “*mal social i estructural*”. Aquesta noció indica aquell mal, producte de la nostra societat, que s’expressa en estructures i mecanismes que han adquirit una certa autonomia i semblen funcionar segons lleis intrínseques, que fan que l’home se senti a mercè d’aquesta situació, que el passa.

La dimensió misteriosa del mal és posada encara més de relleu quan prenim en consideració no només els límits, les debilitats o la malícia provocades pel mal, sinó també els efectes col·laterals d’algunes accions fetes amb intenció de fer el bé. Les millors intencions i les millors accions no estan en grau d’evitar, en qualsevol cas, efectes col·laterals negatius. Es poden suscitar enveges o falses esperances, o fer sentir humiliada la persona a qui va dirigida la bona acció.

Ni tan sols allò que la humanitat defineix com a progrés fa disminuir sempre el mal. De manera que el descobriment de l’energia atòmica amaga en ella la possibilitat de la destrucció total d’aquest món i de tota la vida. Les recerques en camp mèdic i biològic han creat possibilitats de cures inaudites, però també manipulacions i amena

Tal complexitat i paradoxalitat fa difícil, gairebé impossible, una definició simple del mal que pugui ser exhaustiva i unívoca. La definició cristiana tradicional del mal resta insuficient: “*El mal és privació d’un bé degut*”. Aquesta definició expressa el sentit d’absència de qualcuna cosa que hauria de ser. Una visió així del mal com a pura absència sembla ser insuficient davant l’experiència actual d’un mal que es presenta com a realitat terrible i potència amenaçadora. Tal experiència s’imposa d’una manera tan forta que molts de contemporanis rebutgen la definició tradicional del mal com a privació.

Una definició avui hauria d’expressar al mateix temps la privació d’un bé degut i el poder destructiu del mal. Probablement no serà possible trobar una definició del mal sense límits ni equívocs. Referent a la relació entre el mal com a privació i el mal com a presència i potència convé posar atenció a la definició que St. Agustí va donar al seu llibre “*De moribus Manichaeorum*”, on defineix el mal de mode breu i precís: “*id quod nocet*”. El mal és “*allò que fa mal*”, descompon i destrueix un orde i una vida. El mal és allò que impedeix, desvia o frena l’aconsegüiment d’un objectiu o una meta. En aquest sentit el mal és l’atac contra el ser, la vida i el bé. El mal és allò que porta a l’angoixa, a la descomposició i a la mort.

Aquestes dificultats de definició demostren la complexitat del tema. Si és ver que l’home, al mateix temps, pot ser autor i víctima del mal, on és idò el límit precís entre el mal moral, el mal físic i metafísic i el mal social? Les ciències humanes han posat de relleu com la llibertat i els condicionaments s’entrecruen. Això fa difícil indicar amb exactitud on comença la meua responsabilitat personal, en quin sentit cada un de nosaltres és autor o víctima del mal.

Les dificultats, o, millor dit, la impossibilitat d’una definició exacta i exhaustiva del mal ens fa pensar que l’home no arribarà mai a conèixer el mal en el seu bessó i en la seva immensitat, i per això el mal serà sempre “*mysterium iniquitatis*”, enigma per a l’home mateix.

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d’impresos d’impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.

Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

LA SANTA ESTRELLA I TOTS AQUELLS SANTS CANS ANÒNIMS

Damià Tomàs Cerdà

Els carrers buits de la vila, tot i que ens trobàvem a la tercera lluna del mes d'Agost del 1321, eren la clara mostra que un fet funest estava empassant-se la saragata pròpia d'aquell temps.

La universitat, els màxims representants eclesiàstics i els senyors, s'havien reunit en conclave de màxima urgència a fi que es trobàs una solució d'emergència. Havien de fer front al principi de pesta que amenaçava el benestar i la salut pública.

Tot havia començat a la possessió del Senyor Marquès de la Serreta. Ja eren quatre els morts com a conseqüència de l'enfermetat i el pànic s'anava generalitzant a mesura que passaven els dies. A més dels anteriors, ja hi havia tres jornalers més afectats i altres dos que presentaven símptomes del principi pestilent. Ningú sabia d'on havia pogut sorgir el focus d'infecció, tal vegada es tractava d'un càstig del Santíssim o una senyal indesxifrable.

Fos el que fos, les autoritats havien arribat a la conclusió de sacrificar tots aquells que havien treballat a la finca del Senyor Marquès en el termini del darrer mes, atès que els afectats només corresponien a jornalers d'aquell indret. Si la pesta desapareixia, ja haurien erradicat l'enfermetat amb tan savi remei.

Va ser així com els germans de ca na Mariaina, vista la solució de desvari que havien pres els màxims representants de la vila empesos pel Senyor Marquès, havien decidit emprendre la seva particular fugida. Tot va ser gràcies a una veïnada que havia escoltat cosa del seu home. Aquesta informació va ser crucial per tal que ambdós germans poguessin partir abans que fossin apressats i executats com a mesura preventiva.

Tots els assenyalats varen ser portats cap a les portes del cel, manco els germans que s'amagaven de l'escamot. Dormien a onsevulla que trobassin un recer. La calor a vegades es feia insuportable, i les ferides de'n Tòfol agafaven una presència gens afectuosa. El seu germà Cosme l'encoratjava a seguir el camí a fi de no caure a les mans dels perseguidors.

Aquests darrers havien pres mesures més eficients en la persecució dels dos darrers de la llista. A més del batalló de recerca, s'afegiren els cans de bestiar del Senyor Marquès. Eren uns animals amb gran olfacte i segur que amb el seu ajut la recerca acabaria aviat. De cada vegada, l'assajament era més gran. Tard o d'hora el final dels proscrits s'acostava i ells eren conscients que les veus eren molt properes.

Una nit de calma, car els perseguidors havien ajornat la recerca pel dia posterior, els dos germans decidiren separar-se. Era molt millor que cada un tiràs per un costat. L'estat no era el millor, tots dos presentaven ferides fruit de l'enfermetat. A més s'havien agreujat amb la calor, les escarrinxades, la fam i la set. Havia arribat el moment de la separació, ambdós s'aferraren bramant com a nins petits. Sabien que per ventura seria la darrera vegada que es veurien en vida i no els feia gràcia perdre aquell alè mutu que els havia acompanyat des de la més tendra infància. Sense dir una sola paraula, es despediren amb una llagrimeta a l'ull.

El primer en ser agafat va ser el Cristòfol. En Cosme va sentir una punxada a l'estómac, senyal que cosa dolenta havia succeït. Sempre havia tingut molta empatia amb el seu germà i tot feia pensar amb el pitjor dels casos. En Cosme va seguir caminant, aquesta vegada empès per una força interior desconeguda i impròpia per l'estat en que es trobava, fins que va caure rodó. El varen despertar les llepades d'una cussa. Quan va obrir els ulls, es va fer cap endarrere amb un acte reflex i l'animal va imitar el gest. Es varen mirar els ulls, i la cussa es va compadir d'ell. Semblava mentida, però la saliva de la bestiola havia aconseguit alleujar les ferides.

En Cosme es va aixecar i va començar a caminar. Darra ell l'acompanyava la cussa. Ell li feia gests per tal de fer fugir el que havia estat el seu perseguidor, però aquest el seguia amb actitud de company de viatge més que de delator. Així aconseguiren fugir de l'encalç com dos amics. Les llepades foren la medicina que va sanar les seves ferides. La pesta havia desaparegut d'en Cosme. La seva planta no mostrava cap signe d'haver patit

malaltia alguna i res li va impedir entrar a l'ordre dels mendicants. Sempre amb la companyia de la seva inseparable amiga.

Varen passar dos anys del succés, quan a la Vila va tornar aparèixer la pesta. Tot es repetia, mateix lloc, mateixos efectes. Semblava un misteri i aquest cop no sabien quina era la solució possible. Un cop executats quasi tots els darrers portadors, a excepció d'en Cosme de ca na Mariaina, l'enfermetat no havia tornat fer acte de presència. Però ara tornava la por al poble.

Es tornaren a reunir les màximes autoritats, tot i que aquest cop es seguien unes altres directrius. Es va prendre la decisió de recorre a un religiós que tenia fama de curar la pesta. Dit i fet, es varen posar en contacte amb el personatge en qüestió per tal que sembràs la tranquil·litat als habitants. Ningú volia tornar a passar per les mesures anteriors.

El religiós arribà a la vila amb un aire de misteri. Anava amb la cara coberta per la caputxa de la capa. Ningú era capaç de poder veure el rostre del salvador. Aquest, a més anava acompanyat d'una cussa, que no es separava d'ell ni un pam. El rosari de malalts va començar la processó cap el monjo. Aquest els fregava les ferides i després la cussa les llepava seguint un ritual un tant estrambòtic pels afectats.

Els efectes sanadors no tardaren a manifestar-se. Dos dies després de l'aplicació dels remeis presentaven símptomes de millora. Semblava un miracle que amb tanta rapidesa els pacients no tinguessin febres, les ferides supuraven amb una velocitat esgarrifosa. Tot feia pensar que es tractava d'una acció divina.

Després de dues setmanes, el monjo va decidir que era hora de partir, atès que no quedava cap ferit al poble. La seva tasca havia finalitzat amb èxit i havia de seguir el seu camí lluny d'aquelles terres.

Quan passava davant la plaça plena de gom a gom, la gent s'agenollava davant el seu pas com senyal de devoció. De sobte un crit sonor va interrompre la partida:

- Aquesta cussa és n'Estrella –crida embogit el Senyor Marquès.

La cussa es girà cap el subjecte que corria cap ella i el monjo. Quan va arribar a la seva altura, el Senyor aixecà la capulla al religiós per tal de descobrir la seva identitat. Es tractava d'en Cosme de ca na Mariaina que havia desaparegut dos anys enrere.

- Ets un farsant- el crida-, em vares robar la cussa i ara tornes aquí fent creure que la pesta ha desaparegut, però segur que tornarà. Execució a l'impostor.

Tot el poble mirava amb incredulitat la feta, les cares dels presents mostraven una sorpresa generalitzada. Ningú sabia com reaccionar i davant tota aquella incertesa es sentiren les paraules d'en Cosme.

- A vegades és millor el remei que l'enfermetat. Aquesta cussa només ha sanat, l'aigua del pou envenerinat.

TASTEM AMB ELS SENTITS

Tastarem coses petites amb els cinc sentits
primer amb els ulls, xuclant olors, menjant amb gust
amb els dits, decidits o avergonyits
menjarem sons i beurem silencis.

De ben petits, obligats, per força,
menjarem aquelles coses fastigoses que ens
fan tornar grans.

I d'amagat, tancats dins el rebost,
ens menjarem amb xocolata i llepolies
fins que la panxa ens faci mal
i així, ens menjarem la culpa.

De més grans ens ho menjarem tot,
el que ens agrada i el que no,
ens menjarem la hipocresia, la nostra i la dels altres
al voltant d'una taula immensa,
farcida d'amics, de parents i d'altres desconeguts,
parlant decorosament,
mentre ens menjem els uns als altres.

Menjarem sols,
i ens menjarà la solitud crua i despullada
de les paraules que mai direm.
Ens menjarem el temps, segons, minuts, dies, anys,...
tot a la vegada, tancats en petits racons
que tornen grans i ens van menjant.

Així i tot, no acabam la set ni la gana,
i si va bé, ens menjam a besades, ens bevem
les rialles, la mirada...
i amb els cinc sentits ens omplim de gust
amb l'olor dels nostres cossos i els sons i silencis del
batec del cor,
primer amb els ulls
i amb els dits tremolosos decidits o avergonyits.

Jaume Rosselló Tomàs

EL CURS COMENÇA AL CP ESCOLA NOVA

Maria Antònia Rigo

Ja hem començat un nou curs, han tornat les emocions, els plors, les rialles, les motxilles noves, els llibres, els amics, les amigues...i com no, mestres nous. Enguany n'han vingut un bon grapat i altres repeteixen.

Cicle/curs	Tutor/a	Especialistes
Infantil (3anys)	Maria Mut	
Infantil (4 anys-A)	Francisca Puigserver	
Infantil (4 anys-B)	Margalida Bauzà	
Infantil (5 anys)	Francisca Garcias	
1r de primària	Blanca Rueda	
2n de primària	Antònia Font	
3r-A de primària	Núria Llambias	
3r-B de primària	Maria Montero	
4t de primària	Carme Barceló	Especialista de música
5è de primària	Biel Ferriol	
6è de primària	Maite Garrido	Especialista d'educació física
	Marta Coll	Especialista d'anglès
	Rosa Gayà	Mestra d'atenció a la diversitat
	Joana Sastre	Logopeda
	M ^a Antònia Vivó	Pedagogia terapèutica
	Diego Galeote	Mestre de religió
	Margalida Oliver	Mestra de religió

EQUIP DIRECTIU

Francesca Servera Toledo	Directora
Maria Antònia Rigo	Cap d'estudis
Coloma Puig	Secretària

No ens podem deixar la gran ajuda que tenim amb en Tomeu Vanrell.

D'alumnes podem dir que més o menys tenim el mateix nombre que l'any passat, som 232, 82 d'infantil i 150 de primària.

Com a novetat informar-vos que aquests curs escolar hem posat en marxa el programa de Reutilització de llibres de text, que continuam amb els agrupaments flexibles incorporant al segon cicle treballar per racons, seguirem instruint-nos amb noves tecnologies i animant la nostra web. També tenim moltes ganes de millorar l'ús de la nostra biblioteca escolar i tira tira anar posant més gupa la nostra escola.

L'ORALITAT DE LES GLOSES

EL LLENGUATGE I ELS RECURSOS LINGÜÍSTICS

Joan Barceló *Fusteret*

Els glosadors utilitzen el llenguatge popular (col·loquial) amb tot el que comporta emprar aquest registre, ja que poden fer servir un gran cabdal lèxic, sintàctic i morfològic que els permet jugar amb els mots, amb el significat de les paraules, amb el sentit figurat i el doble sentit ... i que els és de gran ajuda a l'hora de fer rimes i còmputos sil·làbics.

Recordem que la parla (oral) dels glosadors és dialectal i que l'oralitat permet tota una sèrie d'estratègies que no es poden fer servir en el llenguatge escrit. Ara bé, les gloses es poden fer servir per conèixer tots els registres de la llengua.

Vet aquí una sèrie de formes característiques del registre popular oral:

- Confusió de la *o* i la *u* àtones: *furmiga*, *bullir*, *mun pare*, *cuní* (conill)

- Iodització, en molts de casos (no sempre): *tai* (tall), *ai* (all), *fono i* (fonoll),...
- Assimilacions vocàliques: *homo*, *cotxo*, *nostro*, *jonoi*, ...
- La vocal *a* dels mots esdrúixols quan va precedida de *i*, no es pronuncia: *gabi*, *rabi*, *coloni*, *graci*,....
- El diftong *ua* precedit de *g* o *q* en posició àtona, monoftonga en *o*: *aigo*, *cortet*...
- Substitució de la *l* per la *u*: *paupar*, *aubergini*, *aubercoc*,....
- La *o* inicial de paraula sol diftongar en *au*: *aucell*, *aufegar*, *auveia* (ovella),....
- Dissimilació: *juriol* (juliol), *rovegar* (rosegar),...
- Caiguda de la *s* intervocàlica en alguns mots com: *camia* (camisa),...
- La consonant *d* es converteix en el grup *n' r*: *divenres*, *cenra*, *genre*,...
- Solen emprar l'article salat.
- Eскурçament d'una paraula per caiguda de la vocal inicial: *-nava*, *-cabar*, *-ribam*,...
- Eскурçament d'un mot per la caiguda d'una vocal àtona interior: *cargo*, *esprít*,...
- En el nostre dialecte no es pronuncia la *r* final dels verbs ni de molts de grups i camps semàntics: *estimà-* (estimar), *vení-* (venir); *ferré-* (ferrer), *fusté-* (fuster); *garrové-* (garrover), *aubarcoqué-* (albercoquer),...
- Diftongació entre dues paraules en que una acaba en vocal i l'altre hi comença:
Que_els mallorquins, *si_es* teu amic, *que_amb*...
- La combinació dels pronoms febles és objecte directe + objecte indirecte: *l'am* dugué, *la m'has* feta, *la t'ha* duita,...
- De vegades empen la forma invertida dels pronoms febles: Jo *et* voldria dir (i no Jo *te* voldria dir), Que *em* posin dins un celler (i no Que *me* posin dins un celler),...
- Utilitzen el pronom dialectal *mos*: Que *mos* diguin...., *mos* vendran a cercar,...

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clínicas

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoïna, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua,
Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

- En les combinacions de verb + pronom, l'accent es carrega sobre el pronom: aferrau-vós, despentinar-se,...
- De vegades empenen els pretèrits composts amb l'auxiliar *esser*: *som anat, som caigut*,....
- Utilitzen l'article *lo*: *lo* que hi ha més, *lo* malament que hem menjat, tot *lo* dia,...
- Fan servir l'article dialectal *so* darrera la preposició amb: amb *so* carro, amb *so* caminar que fas,...
- Introdueixen la *t* reforçada als verbs acabats en *-ejar*: *festetjar, netetjar, arretglar, ...* I a *trutja, lletjà*,...
- Utilitzen les formes *treim, treis, veim, veis, creim, creis*... dels verbs *treure, veure i creure*.
- Utilitzen les formes dialectals dels gerundis: *volguent, riguent, tenguent*,...
- Empren, molt sovint, dialectalismes: *dobbers* (doblers), *domés* (només), *llavonses, llavò, idò, ademés*,...; I castellanismes: *casi* (quasi), *susto* (ensurt, esglai), *lutxar* (lluïtar),.... També, per influència del castellà, solen pronunciar la *-on* final dels mots aguts: *campeon, avion, maricon, sifon*,(1)

D'aquesta Espanyaplural ?
 Zapatero n'és President,
 pels obrers és més dolent
 que un rabiós mal de queixal.
 Líder anti-sindical,
 no li poden dar entenent
 que una vaga general
 pot ser el seu enterrament.
 I En Rajoy que tot content
 Li diu : "Gràcies pel regal".

I és que té un do natural
 que l'hi ve de naixement,
 campió del món mundial
 de fer coses malament.
 Pareix que només té esment
 pels rics i el gran capital,
 i als que viuen d'un jornal
 els puteja injustament
 i aplicarà immoralment
 sa reforma laboral.

S'ideari de ZetaPé
 per a mi té manco pes

que el d'un terrosser pagès
 xerrant a dins cas barber
 ben gat de wiski escocès.

Que em perdonin els pagesos
 aquesta comparació,
 només és qüestió de pesos.
 Si hi ha hagut malentesos
 no ha estat la meva intenció.

Per a més informació, vegeu:

MUNAR I MUNAR, Felip (2001) *Manual del bon glosador Tècniques, exercicis i glosades*. Edicions Documenta Balear

MUNAR I MONER, Felip (2008) *Jo vull ser glosador*. Edicions Documenta Balear.

Tif 971 166994

www.algalia.net

Piscina municipal de Porreres

Horari:

07,00 a 22,00 de dilluns a divendres
 09,00 a 20,00 dissabtes

Activitats:

AIGUA

Aquagym - Aquafitness - Aquagac
 Matronatació
 Natació per a totes les edats
 Natació terapèutica

SALA

Abdominals express - Aeròbic
 BODYPUMP - G.A.C.
 ProCycling - Pilates - Ritmes
 Step - Step-tono - T.B.C.

CLASSES DE TENNIS I PÀDEL
 SERVEI DE QUIROMASSATGE
 CONSULTORI DIETÈTIC

Fes del CATALÀ la teva eina de feina

SUBVENCIONS A EMPRESES 2010 per a l'etiquetatge de productes, material imprès (bosses, targetes de visita, factures, albarans, material publicitari...), cartes de restaurant, pàgines web i portals d'Internet.

Ja pots demanar les subvencions que posa al teu abast el Consell de Mallorca.
Tens fins al 10 de setembre de 2010.

Informa-te'n al 971 219 581 o al web conselldemallorca.net

Títol:

No hi ha somnis impossibles

Autora: Carmen Julià

ISBN: 978-84-614-2687-4

Pàgines: 209

Any 1911. Manel, doctor en farmàcia, inventor, fotògraf, melòman i escriptor, surt a bord del vaixell P. Satrústegui en direcció a Sud-Amèrica. Carregat amb una màquina de fer pastilles ideada i desenvolupada per ell mateix, manté el propòsit d'establir una petita fàbrica a l'Argentina, país on espera trobar l'oportunitat de la seva vida. Allà l'esperen el seu amic Oristrell, i un petit propietari d'origen català que els ha promès una aportació de capital per a poder arrencar el negoci. El Manel inicia

NO HI HA SOMNIS IMPOSSIBLES

de Carmen Julià i Spà

així una apassionant aventura que té per objectiu fer fortuna per a poder treure la seva família de la situació ruïnosa en què es troba. Allunyat de la seva esposa, Maria, i dels seus fills, el Manel viurà, primer durant la travesia per mar, i després en el continent americà, un seguit d'experiències que el marcaran per a sempre. Un cop en terres argentines, les coses no aniran ben bé com estaven previstes: problemes en les duanes, dificultats per a trobar un local on poder instal·lar la seva màquina, i el capital promès que no arriba... Aquella ciutat, Buenos Aires, esplèndida en possibilitats, aviat començarà a mostrar-se esquerra per al Manel i per a molts que, com ell, han vingut des de lluny en busca d'una oportunitat de fer fortuna, o, si més no, de millorar les condicions de vida. Aquesta excel·lent novel·la s'estructura en dues parts: en la primera, el Manel ens narra en primera persona, a través del seu diari personal, els detalls del viatge a bord del vaixell; en la segona part, s'inicia des de Buenos Aires un

intens intercanvi epistolar amb la Maria, la seva esposa, que, d'aquesta manera, anirà coneixent des de Catalunya les evolucions del Manel en el continent americà. Tant en una part com en l'altra, el protagonista anirà donant mostres de la seva sensibilitat i de la seva erudició, i també de la seva constància i capacitat de resistència davant de les adversitats per les quals anirà passant.

L'autora:

Carmen Julià i Spà (Mataró, 1965) és llicenciada en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona. Treballa de professora de llengua i literatura catalana al col·legi salesià Sant Antoni de Pàdua de Mataró, des del 1989. Escriu el recull de contes Set paranoies (1977), i les novel·les Mentre pugem els brioi-xos (2000), i No hi ha meló sense taca (2004) amb el qual obté el Premi de Narrativa Goleta i Bergantí del Masnou. Ha publicat també diversos relats breus en la prestigiosa revista literària La Lluna en un Cove.

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

EL CLUB DE BÀSQUET PORRERES COMPTARÀ AMB QUATRE EQUIPS FEMENINS I CAP DE MASCULÍ

Josep Maria Sastre

Equip Primera Autònomic.

Després d'un inici d'estiu en que semblava que el Club de Bàsquet només inscriuria equips en edat escolar com les Mini i Infantil Femení, finalment s'ha fet un esforç i hi haurà un equip Júnior i un equip de Primera Autònomic, tots dos femenins.

Malauradament, enguany no hi haurà cap equip masculí. El club lamenta també que un grup de 10 jugadores que havien de formar un equip Cadet Femení, finalment no podran jugar perquè l'equip es va posar en marxa un poc tard i no ha tengut temps de trobar un entrenador.

L'equip Mini serà entrenat per Joan Bennassar i Toni Heintzman, l'equip Infantil per Caterina Andreu i Josep Maria Sastre, l'equip Júnior per en Joan Mas i Rafel Duran mentre que el de Primera Autònomic, que ha de ser una referència per a totes les jugadores del club, serà dirigit per Gori Sastre.

Pel que fa a l'equip Júnior, hem de destacar que el Club s'ha vinculat amb el Campos i està integrat per cinc jugadores de Porreres i cinc jugadores campaneres. Aquest equip jugarà i entrenarà mitja temporada al poliesportiu Joan Llaneras i l'altra mitja al

poliesportiu de Campos.

Escoleta de Bàsquet

Enguany l'escoleta de bàsquet comptarà amb un equip d'entrenadors de luxe: Xim Martorell, Joan Mestre i Maties Cerdà. Cal destacar que aquest darrer és l'entrenador del Platja de Palma d'EBA i un dels millors entrenadors de Mallorca. Per tant els nins i nines de Porreres que vulguin iniciar-se en el bàsquet estaran en les millors mans.

Totes les persones interessades en jugar a bàsquet es poden posar en contacte amb qualsevol dels entrenadors.

FUTBOL

UE Porreres

UE Porreres Aleví.

El passat més d'agost es va disputar la 35ena edició del torneig de la Llum a Montuïri, amb la participació dels equips següents:

Penya Arrabal de Palma, CIDE de Palma, UE Porreres, es Pla de Vilafranca i Montuïri, de la categoria aleví.

Tots els equips varen jugar el millor que varen saber. Els partits més disputats foren entre Montuïri i Porreres amb el resultat de 5-4 a favor del Montuïri que quedà classificat en segon lloc.

El següent fou Porreres - Penya Arrabal amb un resultat de 5-0. El Porreres quedà en tercer lloc i en primer lloc quedà el Penya Arrabal guanyant 0-8 a al Montuïri.

Aquest any la categoria aleví disputarà el torneig amb tres equips de futbol 7 ja que des de fa un anys jugam tres clubs junts que son, el CD Montuïri, CE Es Pla i UE Porreres. Actualment compten amb 34 fitxes. Els entrenaments es realitzen un mes a cada poble: Montuïri, Vilafranca, i durant el mes de novembre es faran a Porreres.

Els partits que jugaran a casa es disputaran al poble on es faci l'entrenament.

Esperem que la sort ens acompanyi i facem una bona temporada.

BANCA MARCH
banquers des de 1926

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

La solidesa d'un dels 10 primers grups bancaris espanyols.

Sucursal Porreres
Avd. Bisbe Campins, 4
Tel.: 971.64.71.17

Caparrrots infantils
Sant Roc 2010